

Amendement

De gemeenteraad van Maastricht in vergadering bijeen op 14 oktober 2014;
Behandelend verordening Maatschappelijke Ondersteuning 2015;

Constateernde dat:

- we aan de vooravond staan van grote veranderingen in de verzorgingsstaat mede vanwege de oplopende kosten waardoor die verzorgingsstaat onbetaalbaar dreigt te worden;
- een samenhangende aanpak tussen de verschillende beleidsvelden vereist is;
- de onzekerheid en complexiteit groot zijn;
- de Raad in de sociale visie heeft vastgelegd dat we burgerkracht en overheidssteun niet zien als tegengesteld, maar als onderdelen van een continuum van solidariteit en zorgzaamheid van burgers in deze stad;
- de Raad in de sociale visie heeft vastgelegd dat niemand door het ijs hoeft te zakken;

Overwegende dat:

- de verordening Maatschappelijke Ondersteuning 2015 geen regeling bevat met betrekking tot compensatie van meerkosten voor mensen met een beperking of chronische ziekte en daarmee onvoldoende aansluit op de door de raad vastgestelde sociale visie;
- het van belang is onzekerheid weg te nemen bij mensen die meerkosten hebben vanwege een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen door nu al een uitspraak te doen over mogelijke compensatie, alhoewel in het beleidplan voorgesteld wordt de bevoegdheid aan het college te delegeren om nadere regels te stellen;
- artikel 11 lid 3 die bepaald dat ‘ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie geldt dat een cliënt alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar was, en de voorziening voorzienbaar was, maar van de cliënt redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig had gemaakt’ onnodig beperkend is, omdat het uitgangspunt moet zijn wat burgers nodig hebben en niet wat men had kunnen voorzien;

Besluit:

1. artikel 11 lid 3 verordening WMO 2015 te schrappen;
2. De volgende tekst: ‘Het college kan in overeenstemming met het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, op aanvraag aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, en die een inkomen hebben lager dan 110% van het wettelijk minimumloon (in lijn met bijzondere bijstand), een tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.’ toe te voegen aan verordening WMO 2015 als artikel 15-A

En gaat over tot de orde van de dag

Frans Bastiaens, PvdA